

Dosarul nr.1ra-450/2023
1-21101632-01-1ra-21032023

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
ÎNCHIEIERE

21 februarie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
Completul de judecată, în componența:

Președinte – Țurcan Anatolie,
Judecători – Daguța Sergiu, Mânăscuță Igor,

a examinat, fără citarea părților, admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Grosu Eugen în numele inculpatului Ursachi Vitalie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 27 decembrie 2022, în cauza penală în privința lui

Ursachi Vitalie xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 07.07.2021 – 13.09.2022;

Instanța de apel: 24.10.2022 – 27.12.2022;

Instanța de recurs: 21.03.2023 – 21.02.2024.

a c o n s t a t a t:

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 13 septembrie 2022, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, Ursachi Vitalie a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(1) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa, sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A fost dispusă încasarea de la Ursachi Vitalie în beneficiul statului suma de 448 lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat că Ursachi Vitalie, la 10 aprilie 2021, aproximativ ora 17:00, aflându-se la domiciliul său situat în xxxx, acționând cu intenție, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând și admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, fiind sub influența băuturilor alcoolice, i-a aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului mamei sale Ursachi Raisa, cu care în corespundere cu prevederile art.133¹ Cod penal este membru de familie, cauzându-i ultimei potrivit raportului de constatare nr.202113P0103 din 13.04.2021 următoarele leziuni corporale: în regiunea parieto-occipitală pe dreapta plagă cu tumefiere și echimoză, în regiunea mentonieră

centru pe stânga echimoză, pe ambele brațe echimoze, care se califică ca vătămare corporală ușoară.

Acțiunile inculpatului Ursachi Vitalie au fost încadrate în baza art.201¹ alin.(1) lit. a) Cod penal, violență în familie – adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente, soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății.

3. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, avocatul Barbarov Eduard în numele inculpatului, a declarat apel, prin care a solicitat casarea acesteia, cu adoptarea unei noi soluții, prin care lui Ursachi Vitalie să-i fie stabilită pedeapsa neprivativă de libertate, cu respingerea cererii procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare.

În motivarea apelului a invocat dezacordul cu modalitatea de individualizare a pedepsei penale înfăptuită de către prima instanță, pe care o consideră prea aspră, ținând cont de faptul că inculpatul a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, a înaintat cerere de examinare a cauzei penale în baza art.364¹ Cod de procedură penală, astfel că la stabilirea pedepsei, prima instanță nu a acordat deplină eficiență principiilor de aplicare a pedepsei, prevăzute de art.61 Cod penal, în coroborare cu prevederile art.art.76, 78 Cod penal.

De asemenea, menționează avocatul că, instanța de judecată nu a luat în considerare că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii, prin numirea expertizelor judiciare, sunt achitate din bugetul de stat, însă inculpatul a fost obligat să achite suma de 448 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 27 decembrie 2022, a fost admis apelul declarat, casată parțial sentința, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Ursachi Vitalie a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(1) lit. a) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, condamnat la 8 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, sentința se menține fără modificări.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că, prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate în faza de urmărire penală, acceptate de inculpat, o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Ursachi Vitalie de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.201¹ alin.(1) lit. a) Cod penal – violență în familie – adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente, soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății.

Totodată, instanța de apel a notat că, la cererea acuzatorului de stat, în scopul verificării legalității și temeiniciei sentinței judecătorește sub aspectul individualizării pedepsei stabilite inculpatului Ursachi Vitalie, în ședința instanței de apel au fost cercetate suplimentar următoarele probe:

- fișa de referire a cazului de violență în familie pentru asistență și protecție a

victimelor, întocmită la 10 aprilie 2021 în privința victimei Ursachi Raisa, din care rezultă că condiția de conlocuire a victimei cu agresorul, și nivelul de risc ca fiind unul sporit (f.d.17);

- raportul de constatare nr. 202113P0103 din 13 aprilie 2021, potrivit căruia la victima Ursachi Raisa s-au constatat următoarele leziuni corporale: în regiunea parieto-occipitală pe dreapta plagă cu tumefiere și echimoză a țesuturilor moi înjur, în jurul ambilor ochi cu trecere pe nas și regiunea zigomatică echimoză, în regiunea mentonieră centru pe stânga echimoză, pe ambele brațe echimoze. Leziunile corporale menționate puteau fi produse la acțiunea traumatică a unui corp contondent dur, bont, la lovire, produse posibil în timpul și circumstanțele relatate, ce 6 condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și se califică ca vătămare corporală ușoară (f.d.20);

- procesul-verbal de audiere a bănuitului Ursachi Vitalie din 10 iunie 2021, potrivit căruia ultimul a refuzat să depună declarații (f.d.31);

- caracteristica eliberată la 06 aprilie 2021 de xxxx în privința lui Ursachi Vitalie, potrivit căreia ultimul locuiește cu mama vitregă, nu este angajat în câmpul muncii, este o persoană liniștită, în locurile publice se comportă normal, însă când folosește băuturi alcoolice își pierde autocontrolul (f.d.32);

- revendicarea, forma 246 pe numele lui Ursachi Vitalie, din care rezultă că anterior ultimul a fost atras la răspundere penală (f.d.34);

- cazierul contravențional pe numele lui Ursachi Vitalie, din care rezultă că acesta a fost atras la răspundere contravențională încălcarea ordinii publice, inclusiv huliganism nu prea grav, injurie, vătămări corporale (f.d.35);

- ancheta socială din 09 iunie 2021 efectuată în privința condițiilor locative și sociale ale inculpatului Ursachi Vitalie, care locuiește împreună cu mama sa Ursachi Raisa, din care rezultă că patologii în familie – abuz de alcool și violență în familie în privința mamei (f.d.40);

- certificatul eliberat la 24 iunie 2021 de psihologul IMSP CS xxxx, din care rezultă că în familia Ursachi sunt frecvente conflicte, care se finisează cu aplicarea forței fizice din partea fiului adoptiv, care face abuz de alcool, o numește cu cuvinte necenzurate și umilitoare, o amenință astfel aplicând violența psihologică și fizică asupra victimei. Agresorul este nervos și are acces de furie/ nervozitate. Agresorul este predispus la noi acte de violență, din considerentul că o abuzează de mai mult timp. Referitor la incidentul din 10 aprilie 2021, victima re trăiește un stres puternic, a suportat comoție cerebrală, umilință și înjosire, a afectat-o la nivel psihologic și social, ca urmare au apărut dureri de inimă, frică și neliniște față de agresor (f.d.45);

- procesul-verbal de audiere a învinuitului Ursachi Vitalie din 02 iulie 2021, conform căruia ultimul a refuzat să depună declarații (f.d.52);

- informația eliberată de Biroul de Probațiune xxxx la 02 august 2022, potrivit căreia inculpatul Ursachi Vitalie s-a aflat la evidența organului de probațiune în temeiul sentinței Judecătorei Cahul sediul Cantemir din 22 iulie 2021 condamnat în baza art.201¹ alin.(1) Cod penal, la 155 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, care a fost executată la xxxx în perioada 16 mai 2022 – 27 iulie 2022. Pe parcursul executării pedepsei în privința acestuia au fost întocmite 7 preîntâmpinări despre consecințele de eschivare de la executarea pedepsei (f.d.92);

- sentința Judecătorei Cahul sediul Cantemir din 22 iulie 2021 emisă în privința lui Ursachi Vitalie, condamnat în baza art.201¹ alin.(1) lit. b) Cod penal la 160 ore de

muncă neremunerată în folosul comunității (f.d.94-101);

- decizia Curții de Apel Cahul din 17 februarie 2022 emisă în privința lui Ursachi Vitalie, prin care inculpatului recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(1) lit. b) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 155 ore de muncă neremunerată în folosul comunității (102-106).

Astfel, analizând sentința sub aspectul individualizării pedepsei stabilite inculpatului Ursachi Vitalie, instanța de apel a menționat că prima instanță aplicând pedeapsa inculpatului Ursachi Vitalie pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.201¹ alin.(1) lit. a) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, nu a ținut cont de principiile de individualizare a pedepsei, de faptul că inculpatul a comis o infracțiune care conform art.16 Cod penal se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave, anterior a fost atras la răspundere penală, antecedentul penal stins, necăsătorit, la locul de trai se caracterizează satisfăcător, nu are persoane la întreținere, nu se află la evidența medicului psihiatru, dar se află la evidența narcologului. Cazierul contravențional pe numele inculpatului Ursachi Vitalie atestă atragerea multiplă la răspundere contravențională.

Instanța de apel a notat că, instanța de fond eronat a reținut ca circumstanță care agravează răspundere inculpatului Ursachi Vitalie săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară, în situația în care o asemenea circumstanță nu a fost incriminată prin rechizitoriu inculpatului. Circumstanțele agravante reținute de către instanța de judecată în privința inculpatului Ursachi Vitalie au apărut pe parcursul judecării cauzei, nefiind constatate de către procuror în cadrul urmăririi penale, or sentința Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir a fost emisă în privința inculpatului Ursachi Vitalie la 22 iulie 2021, iar prezenta cauză penală a fost expediată în judecată de procuror la 06 iulie 2021. Respectiv, această circumstanță urma a fi apreciată de către instanța de fond ca o circumstanță care caracterizează persoana inculpatului, dar nu una care agravează răspunderea acestuia.

Sanțiunea pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(1) lit. a) Cod penal (în vigoare la data săvârșirii infracțiunii), stabilește pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 180 unități convenționale sau cu închisoare de până la 3 ani.

Astfel, instanța de apel a menționat că, justificarea aplicării față de inculpatul Ursachi Vitalie a pedepsei sub formă de închisoare, în condițiile în care sanțiunea normei de incriminare prevede ca pedeapsă și munca neremunerată în folosul comunității, este dictată de personalitatea și comportamentul inculpatului Ursachi Vitalie, care prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 22 iulie 2021 și prin decizia Curții de Apel Cahul din 17 februarie 2022 fiind condamnat pentru săvârșirea aceleiași infracțiuni prevăzute de art.201¹ alin.(1) lit. b) Cod penal, de violență în familie în privința părții vătămate Ursachi Raisa, la muncă neremunerată în folosul comunității, și-a continuat comportamentul său de agresiune fizică și psihologică față de partea vătămată, cauzându-i ultimei suferințe fizice și intense suferințe psihologice. Mai mult, pe parcursul executării pedepsei cu munca neremunerată în folosul comunității, organul de probațiune a emis în privința inculpatului 7 preîntâmpinări, aducându-i-se la cunoștință consecințele eschivării de la executarea pedepsei. Astfel, rezultă că pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, nu este în măsură pentru a influența asupra comportamentului inculpatului Ursachi Vitalie, în vederea corectării

acestui și neadmiterea unor alte cazuri de violență în familie față de partea vătămată.

Instanța de apel a notat că, pedeapsa de 8 luni închisoare stabilită inculpatului Ursachi Vitalie admite posibilitatea suspendării condiționate a executării pedepsei cu închisoare, însă a considerat că circumstanțele de facto ale cauzei, precum și aspectele care caracterizează personalitatea inculpatului, corectarea inculpatului Ursachi Vitalie nu este posibilă fără executarea reală a pedepsei cu închisoare, respectiv prevederile art.90 Cod penal în privința acestuia nu sunt aplicabile.

La fel, au fost considerate ca nefondate argumentele apărării, în sensul stabilirii inculpatului Ursachi Vitalie a unei pedepse cu închisoare și suspendarea executării acesteia, conform art.90 Cod penal, reținând în acest sens poziția părții vătămate și a procurorului, conform căreia în privința inculpatului Ursachi Vitalie nu poate fi aplicată o altă pedeapsă decât cea cu închisoare, cu executare reală.

Totodată instanța de apel a remarca jurisprudența CtEDO care a accentuat că, în cazurile de violență domestică, drepturile agresorului nu pot să ia locul drepturilor victimei la viață și integritatea fizică și mentală (hotărârea din 09.06.2009 *Opuz c. Turciei*).

Curtea Europeană a statuat că art.1 din Convenție, coroborat cu art.3, impune Statelor obligații pozitive pentru a asigura că indivizii aflați sub jurisdicția lor sunt protejați împotriva tuturor formelor de rele tratamente, interzise de art.3, inclusiv dacă un astfel de tratament este administrat de persoane private (*cauza A. c. Regatului Unit*, 23 septembrie 1998, § 22, Rapoarte ale Hotărârilor și Deciziilor 1998-VI și *Opuz*, citat supra, § 159). Această obligație trebuie să includă protecție eficientă, *inter alia*, unui individ sau indivizi identificați de la actele ilegale al unui terț, precum și măsuri rezonabile pentru a preveni maltratarea de care autoritățile au cunoscut sau trebuiau să cunoască (*cauza Osman c. Regatului Unit*, 28 octombrie 1998, § 116, Rapoarte 1998-VIII; *E. și alții c. Regatului Unit*, nr. 33218/96, § 88, 26 noiembrie 2002; și *J.L. c. Letoniei*, nr. 23893/06, § 64, 17 aprilie 2012).

Imixtiunea de către autorități în viața privată și viața de familie poate deveni necesară în vederea ocrotirii sănătății și drepturilor unei persoane sau să prevină acțiunile ilegale în anumite circumstanțe (*cauza Mudric v. Republica Moldova* (Cererea nr. 74839/10) hotărârea din 16 iulie 2013).

De asemenea, obligațiile pozitive ale statelor în temeiul articolului 3 include, pe de o parte, adoptarea unui cadru legal cu scopul de a preveni și pedepsi maltratarea din partea particularilor și, pe de altă parte, aplicarea legilor în practică, atunci când se cunoaște despre un risc iminent de maltratare a unei persoane identificate sau când maltratarea a avut deja loc, astfel acordând protecție victimelor și pedepsind pe cei responsabili de maltratare.

Astfel, reieșind din toate circumstanțele cauzei, instanța de apel a considerat echitabilă aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, pe un termen de 8 luni inculpatului, întru luarea măsurilor pentru protejarea părții vătămate de acțiunile violente manifestate împotriva sa, cât și în scopul aplicării unei pedepse eficiente pentru a descuraja agresiunile de violență domestică.

Cu referire la cheltuielile judiciare, instanța de apel reținând prevederile art.art.143 alin.(1) pct. 2), 227 alin.(1), alin.(2) pct. 5), 229 alin.(1), alin.(2) Cod de procedură penală, a menționat că cheltuielile judiciare în suma totală de 448 lei, suportate pentru efectuarea raportului de constatare nr.202113P0103 din 13 aprilie

2021, prima instanță întemeiat le-a încasat din contul inculpatul Ursachi Vitalie în beneficiul statului. Or, nu a fost constatat nici un temei pentru scutirea integrală sau parțială a inculpatului Ursachi Vitalie de la plata cheltuielilor judiciare suportate în cadrul desfășurării urmăririi penale în privința acestuia. Astfel, argumentele din apel privitor la respingerea cerinței procurorului de a încasa cheltuielile judiciare din contul inculpatului, suportate de parcursul urmăririi penale, se respinge ca neîntemeiate.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs de către avocatul Grosu Eugen în numele inculpatului, prin care, fără a invoca un temei concret din cele prevăzute la art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia în latura stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului Ursachi Vitalie să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, neprivativă de libertate.

În dezvoltarea argumentelor recursului, invocând aceleași motive indicate în cererea sa de apel, apărarea susține că, instanța de apel nu a individualizat pedeapsa stabilită inculpatului potrivit prevederilor art.art.61, 75 Cod penal, fapt ce a determinat stabilirea unei pedepse inechitabile, or, la stabilirea pedepsei penale, instanțele de fond nu au ținut cont de faptul că inculpatul a recunoscut vina, s-a căit de cele săvârșite, a înaintat cerere de examinare a cauzei în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală.

Apărarea mai subliniază că, sancțiunea art.201¹ alin.(1) lit. a) Cod penal prevede pedepse alternative, iar instanța de apel urma să se expună asupra imposibilității aplicării muncii neremunerate în folosul comunității, dar și asupra imposibilității suspendării executării pedepsei stabilite.

6. Procurorul a prezentat referință pe marginea recursului depus de partea apărării, și a pledat pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art.art.61, 75 Cod penal.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Conform prevederilor Legii nr.246 din 31.07.2023 în vigoare din 01 septembrie 2023, pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție), art. XI alin.(3), recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului. Totodată, din textul legii menționate, rezultă că procedura de examinare a admisibilității recursurilor depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a acestei legi, urmează să fie efectuată conform noilor modificări introduse în prevederile Codului de procedură penală, în vigoare din 01 septembrie 2023.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr.246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), instanța de recurs, examinând admisibilitatea recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în baza materialelor din dosar, este în drept să declare recursul inadmisibil în cazul în care constată că, recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Potrivit recursului declarat, se constată că avocatul Grosu Eugen în numele inculpatului critică soluția instanțelor de fond dintr-un singur considerent, și anume că, în viziunea sa, instanțele greșit au individualizat pedeapsa aplicată, stabilindu-i

inculpatului o pedeapsă prea aspră, argumente ce se subscriu temeiului de casare prevăzut la art.427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Examinând motivul invocat în recursul părții apărării, instanța de recurs constată că, prin acesta se expune o opinie critică asupra modalității de individualizare a pedepsei, precum și a temeiurilor ce țin de executarea acesteia.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, instanța de recurs atestă că, motivul și temeiul de recurs invocat de către recurent, nu și-a găsit confirmarea, în speță nefiind constată eroarea de drept invocată. Tot aici, completul de judecată menționează, că argumentele din recurs preponderent sunt aceleași care au fost invocate și în cererea de apel, în privința cărora instanța de apel s-a pronunțat în mod argumentat și detaliat.

Cu referire la argumentele menționate în recurs, completul de judecată menționează, că potrivit art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, completul de judecată reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Analizând temeinicia solicitării apărătorului privind necesitatea aplicării în privința inculpatului Ursachi Vitalie a unei pedepse mai blânde, decât cea prevăzută de lege, completul de judecată menționează că, aceasta nu poate fi reținută, deoarece sub aspectul individualizării pedepsei penale, soluția instanței de apel este întemeiată, suficient motivată și legală.

Potrivit practicii judiciare, instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele care caracterizează atât negativ, cât și pozitiv persoana inculpatului și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei.

Astfel, instanțele de fond corect au reținut că pedeapsa închisorii stabilită inculpatului este condiționată de personalitatea acestuia, care nu este la prima abatere de la legea penală, anterior fiind atras la răspundere penală pentru infracțiune similară, precum și gravitatea faptei imputate, care face parte din categoria celor mai puțin grave.

Inoportunitatea aplicării unei pedepse de altă categorie, rezultă din însuși caracterul faptei comise, din natura și gravitatea consecințelor infracțiunii comise de Ursachi Vitalie, precum și din faptul, că acesta anterior a beneficiat și de stabilirea altor categorii de pedepse, mai blânde, însă nu a tras concluziile necesare și a comis, din nou, infracțiune similară, din categoria celor mai puțin grave, cu intenție, astfel sfidând cu desăvârșire nu numai normele morale, dar și legea penală.

În continuare, completul de judecată mai menționează că, nu pot fi reținute nici argumentele apărării prin care se invocă faptul, că circumstanțele examinării cauzei în procedura simplificată prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, precum și căința sinceră, ar condiționa aplicarea în privința acestuia a unei pedepse de altă categorie, neprivative de libertate, deoarece instanța de apel a ținut cont de principiul individualizării pedepsei (art.7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art.75 alin.(1) Cod penal, inculpatul beneficiind și de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de sancțiunea normei de drept încălcate, în conformitate cu art.364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, și întemeiat a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se va asigura doar prin izolarea inculpatului de societate.

Reieșind din cele expuse supra completul de judecată conchide că, temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel expuse în decizia sa lipsesc, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept semnalate de recurent, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, iar pedeapsa stabilită inculpatului Ursachi Vitalie, a fost aplicată în limitele legii.

Generalizând raționamentele mai sus nominalizate, completul de judecată concluzionează că, temeiul de casare prevăzut la art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu este incident speței, hotărârea atacată fiind legală și întemeiată, iar recursul declarat este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art.432 alin.(1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Inadmisibilitatea recursului declarat de către avocatul Grosu Eugen în numele inculpatului Ursachi Vitalie, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 27 decembrie 2022, în cauza penală în privința lui *Ursachi Vitalie* xxxx, ca fiind vădit neîntemeiat.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Daguța Sergiu

Mânăscuță Igor